

го, и го попыталъ знай ли той патъятъ дѣто ѿходи въ Рага; Йнгелатъ м8 ѿвѣшалъ: чи є ходвалъ многш пати тамъ, и квартиръ (конакъ) имвалъ оу Гавайла. Това твардѣ многш зарадвало младаго Тшибіа, защо той Гавайлъ былъ ѿнзи, дѣто ѿ негш ѿблъ да земи парити. Заради това немедленнш ѿбаяйль и на баща си Тшибіта. Йнгелатъ като дошёлъ при Тшибіта поздравилъ го сасъ тѣизи рѣчи: Божъ да ти даде радость. А слѣпыватъ Тшибітъ ѿвѣшалъ на Йнгелатъ; каква радость мoga да прїемна ѿзъ като сѣда въ темнина та безъ очи, и не виждамъ днебныя съѣтъ небесній; А Йнгелатъ като го оутѣшавалъ, ѿговорилъ м8: потерпь малкш, Божъ ѿти помогни. Когато сѧ приготвили сички-тѣ патни потреби, и ѿшли да трагнатъ, синатъ сѧ простилъ сасъ баща си и сасъ майка си. Бащата, като ѿпашалъ съна си сасъ спокойенъ дыхъ, говорилъ м8 така: идёти, и Божъ дѣто сѣди на небето да вы даде добръ путь, и Йнгелатъ негшвъ да бади въмъ проводникъ (жакчай). А Майката напротивъ про-

с. Г.

с. В.

с. Г.

с. А.

с. Е.